

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Marie Součkové a soudců JUDr. Jaroslava Vlašína, JUDr. Milana Kamlacha, JUDr. Vojtěcha Šimíčka a JUDr. Petra Průchy v právní věci žalobce: **D. L.**, zastoupený Mgr. Bohdanou Novákovou, advokátkou se sídlem Pod Terebkou 12, Praha 4, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, odbor azylové a migrační politiky, se sídlem Nad Štolou 3, Praha 7, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 20. 2. 2007, čj. OAM-1266/VL-07-BE01-2006, o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 20. 12. 2007, č. j. 14 Az 5/2007 - 24,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III. Odměna advokátky Mgr. Bohdany Novákové **se určuje** částkou 5712 Kč. Tato částka jí bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do šedesáti dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce (dále též „stěžovatel“) brojí včasnou kasační stížností proti rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 20. 12. 2007, č.j. 14 Az 5/2007 - 24, kterým byla zamítnuta jeho žaloba proti rozhodnutí žalovaného ze dne 20. 2. 2007, čj. OAM-1266/VL-07-BE01-2006. Tímto rozhodnutím žalovaný neudělil žalobci mezinárodní ochranu podle § 12, § 13, § 14, § 14a a § 14b zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (zákon o azylu), ve znění pozdějších předpisů. V průběhu řízení o kasační stížnosti vyvstaly pochybnosti o místě pobytu stěžovatele a proto mu byla k ochraně jeho práv ustanovena opatrovnící paní E. H., pracovnice Organizace pro pomoc uprchlíkům. V dalším průběhu řízení se však podařilo zjistit místo pobytu žalobce a za situace, kdy stěžovatel je zastoupen advokátkou a byly odstraněny vady kasační stížnosti, byla kasační stížnost předložena k rozhodnutí Nejvyššímu správnímu soudu.

Po konstatování přípustnosti kasační stížnosti se Nejvyšší správní soud ve smyslu § 104a s. ř. s. dále zabýval otázkou, zda kasační stížnost svým významem podstatně přesahuje vlastní

zájmy stěžovatele. Pokud by tomu tak nebylo, musela by být podle tohoto ustanovení odmítnuta jako nepřijatelná.

Zákonný pojem „přesah vlastních zájmů stěžovatele“, který je podmínkou přijatelnosti kasační stížnosti, představuje typický neurčitý právní pojem. Do soudního řádu správního byl zaveden novelou č. 350/2005 Sb. s účinností ke dni 13. 10. 2005. Jeho výklad, který demonstrativním výčtem stanovil typická kritéria nepřijatelnosti, byl proveden např. usnesením Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 4. 2006, č.j. 1 Azs 13/2006 - 39, publikovaným pod č. 933/2006 Sb. NSS.

Stěžovatel v kasační stížnosti namítá, že o mezinárodní ochranu požádal v době, kdy byl nezletilý. Ačkoliv důvody pro udělení azylu v té době zjevně neměl, musela by mu coby nezletilému být udělena tzv. doplňková ochrana, neboť coby nezletilé dítě, které v zemi původu nikoho nemá, a naopak v České republice má podporu svého otce, naplnil kritéria tzv. vážné újmy, ve smyslu § 14a zákona o azylu. Žalovaný však věc v zákonné tříměsíční lhůtě nerozhodl a podle stěžovatele účelově vyčkal, až stěžovatel dosáhne věku 18 let. V tom stěžovatel spatřoval nezákonnost, tj. porušení § 6 odst. 1 věta první správního řádu, § 6 odst. 2 věta první správního řádu a § 4 odst. 1 správního řádu.

Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že o věci nemůže jednat z následujících důvodů. Podle § 104 odst. 4 s. ř. s. není přípustná kasační stížnost, opírá-li se jen o jiné důvody, než které jsou uvedeny v § 103 s. ř. s., nebo o důvody, které stěžovatel neuplatnil v řízení před soudem, jehož rozhodnutí má být přezkoumáno, ač tak učinit mohl.

V souzené věci byla výše uvedená kasační námitka jedinou námitkou uplatněnou v řízení o kasační stížnosti. V žalobním řízení však žalobce na uvedenou skutečnost nepoukázal, ačkoliv mu musela být známa. Námitkou, neuplatněnou žalobcem v žalobním řízení, i když mu v tom nic nebránilo, se Nejvyšší správní soud s ohledem na citované ustanovení § 104 odst. 4 s. ř. s. nemůže zabývat a pakliže se jedná o jedinou námitku v kasační stížnosti, není taková kasační stížnost přípustná. V řízení o kasační stížnosti Nejvyšší správní soud přezkoumává rozhodnutí krajského soudu; proto je nutné, aby námitka byla uplatněna již v žalobním řízení a Nejvyšší správní soud mohl posuzovat, jak se s ní ve svém rozhodnutí vypořádal krajský soud. Nejvyšší správní soud tedy kasační stížnost odmítl jako nepřijatelnou podle § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s. ve spojení s § 104 odst. 4 s. ř. s. Toto rozhodnutí předcházelo případnému posouzení přijatelnosti kasační stížnosti ve smyslu § 104a s. ř. s.

O nákladech řízení o kasační stížnosti rozhodl soud podle § 60 odst. 3 s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta. Stěžovateli byla pro toto řízení před soudem ustanovena soudem zástupkyní advokátka; v takovém případě platí hotové výdaje a odměnu za zastupování stát (§ 35 odst. 8 s. ř. s., § 120 s. ř. s.). Soud proto určil odměnu advokátky částkou 2 x 2100 Kč za dva úkony právní služby spočívající v první poradě s klientem včetně převzetí a přípravy zastoupení a v doplnění kasační stížnosti ze dne 7. 3. 2008 [§ 7, § 9 odst. 3 písm. f), § 11 odst. 1 písm. b) a d) vyhlášky č. 177/1996 Sb., ve znění pozdějších předpisů (dále jen „advokátní tarif“)], a dále 2 x 300 Kč paušální náhrady hotových výdajů (§ 13 odst. 3 advokátního tarifu). Protože advokátka soudu doložila, že je plátkyní daně z přidané hodnoty (dále jen „daň“), zvyšují se náklady řízení o částku odpovídající dani, kterou je advokátka povinna odvést z odměny za zastupování a z náhrad hotových výdajů podle zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty (§ 35 odst. 8 s. ř. s.). Částka daně vypočtená podle § 37 písm. a) a § 47 odst. 3 zákona č. 235/2004 Sb. činí 912 Kč; odměna advokátky navýšená o daň tedy činí 5712 Kč. Zástupkyni žalobce se tedy přiznává

celková náhrada nákladů řízení o kasační stížnosti ve výši 5712 Kč. Tato částka jí bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do šedesáti dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 12. června 2008

JUDr. Marie Součková
předsedkyně senátu